

Joan Fuster

causar-se d'esperar

cara i creu

La col·lecció "Cara i creu" va començar amb un llibre de Joan Fuster: "Diccionari per a ociosos". L'èxit immediat, de crítica i de públic, obtingut pel "Diccionari", venia a consagrar el prestigi literari, ja ben estimable, de l'autor de "Nosaltres els valencians". "Fuster, cultivat i prodigiosament intel·ligent, és avui el nostre primer assagista", ha escrit Llorenç Villalonga, en comentar el "Diccionari". "És el més alt exponent que avui existeix entre nosaltres de la literatura de la intel·ligència", corrobora Antoni Vilanova. Ara, "Cara i creu" presenta una nova obra de l'escriptor de Sueca: "Causar-se d'esperar". El títol, delibardament triat perquè sigui susceptible al *calembour* fàcil, potser no dona una idea exacta del contingut del volum. Es tracta d'una sèrie d'assaigs, d'extensió variable i de temes divergents, que es presenta com un "dietari" alhora frívol i sever, atent a l'actualitat més viva i simultàniament a la suggestió més intemporal. El lector hi trobarà apunts d'enginy inofensiu, reflexions esmolades sobre temes "civils" d'indiscutible malícia, notes de propòsit transcendent o angoixat. Com "Figures de temps" (Premi Yxart 1956) i com "Indagacions possibles", "Causar-se d'esperar" és una "agenda pública" on queden registrades les meditacions i les inquietuds d'un català del nostre temps. No totes, però sí algunes: les que ara i ací poden ser objecte d'edició i de comentari. "Cara i creu" brinda una nova mostra del treball intel·lectual de Joan Fuster. No serà l'última.